

Η Κοίμηση της Θεοτόκου, πανηγύρι χαρά

/ [Ιερές Μονές](#)

Εγκύκλιο με την οποία γνωστοποιεί την τέλεση Ιεράς Αγρυπνίας στην Ιερά Μονή Μολυβδοσκεπάστου, εξέδωσε ο Σεβ. Μητροπολίτης Δρυινουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Ανδρέας.

Διαβάστε αναλυτικά:

Μέσα στην καρδιά του καλοκαιριού, ή Έκκλησία – ανάμεσα σέ πολλές καί αξιόλογες γιορτές – έχει κι' ένα μεγάλο πανηγύρι χαράς : Τήν Κοίμηση τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ὅλα σχεδόν τά δειλινά τοῦ Δεκαπενταυγούστου οἱ Ἱεροί Ναοί μας γεμίζουν ἀπό τά κατανυκτικά τροπάρια τῆς Μικρῆς καί τῆς Μεγάλης Παρακλήσεως πρὸς τιμὴν τῆς Παναγίας, ἀλλά καί γιά τήν τόνωση τῆς πίστεως τῶν χριστιανῶν.

Γιατί ἡ Θεοτόκος εἶναι ἡ στοργική Μάνα γιά ὅλους. Καί ἐπειδὴ στήν ζωή της ἐπόνεσε πολύ, γι' αὐτό καί μπορεῖ νά καταλαβαίνει τόν πόνο μας, νά συμπαρίσταται

στis πικρες μας και να αντιλαμβανεται τους ποθους μας, μεσιτευοντας στον Υιο και Θεο της.

-Β-

Μεσα στην ζοφερη ατμοσφαιρα των ημερων μας, που πολεμοι και ακοες πολεμων φθάνουν καθημερινά στα αυτιά μας, είναι πραγματικά μεγάλη παρηγοριά ή παρουσία της Παναγίας στην ζωή μας. Γι' αυτόν, ακριβώς τον λόγο, σε κάθε γωνιά της Πατρίδος μας υπάρχουν παμπάλαια Μοναστήρια, Ναοί μεγαλοπρεπείς και ταπεινά έξωκκλήσια. Γιατί, ανέκαθεν οι χριστιανοί έννοιωθαν και νοιώθουν την ανάγκη να καταφεύγουν στην Σκέπη της Παναγίας. Ιδιαίτερα, έμεις οι Έλληνες, από τά χρόνια της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, μέχρι την νεώτερη εποχή, επειδή έχουμε ζήσει χειροπιαστά την προστασία της Θεοτόκου, την θεωρούμε ως την 'Υπέρμαχο του Έθνους μας Στρατηγό.

-Γ-

Όταν μέ την βοήθειά Της ο Στρατός μας έγραφε την θρυλική έποποιία του 1940 και οι καμπάνες διαλαλούσαν μία καινούργια νίκη, οι Ναοί, στis πόλεις και στα χωριά μας, γέμιζαν από τά πλήθη των πιστών, που έσπευδαν, μέ δάκρυα χαράς στα μάτια να ψάλουν «τη 'Υπερμάχω Στρατηγώ τά νικητήρια». Στιγμές ανεπανάληπτες, μοναδικές, που συγκλόνιζαν τους Έλληνες.

Θά έλεγα, όμως, ότι ή Θεοτόκος, και στους καιρούς μας, είχε δεχθί πλήθος από θερμές προσευχές και ικεσίες, για τους σκλάβους, τότε, αδελφούς της Βορείου 'Ηπείρου. Ο μεγάλος και άγιος Προκάτοχός μου, ο μητροπολίτης ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ, αυτός καθιέρωσε την Άγρυπνία στην ιστορική Μονή της Μολυβδοσκεπάστης και την όλονύκτια προσευχή προς την Θεομήτορα, για τους αδελφούς, πέρα απ' τά σύνορα, που δέν μπορούσαν ούτε τον σταυρό τους να κάνουν ...

-Δ-

Πέρασαν πολλά χρόνια από τότε. Όμως ή Άγρυπνία δέν σταμάτησε. Συνεχίζεται. Και θά έλεγα, πιο έντονα και πιο θερμά. Γιατί τό δράμα των Βορειοηπειρωτών – μέ άλλη, βέβαια, μορφή – συνεχίζεται κι' αυτό. Η Μακεδονία προδόθηκε. Η Κύπρος αντιμετωπίζει καινούργια προβλήματα, όπως και τό Αίγαίο. Και ή Θράκη έκπέμπει S.O.S. για την εγκατάλειψη ...

Έτσι λοιπόν και φέτος, θά πραγματοποιηθί, Θεού θέλοντος, ή Άγρυπνία στην Μολυβδοσκεπάστη. Θά αρχίση στis 9 μ.μ. της 14ης Αυγούστου και θά τελειώση γύρω στis 5 - 5.30 π.μ. της 15ης. Αργότερα, θά τελεσθί και δεύτερη Θεία Λειτουργία.

Θά σᾶς περιμένω όλους. Η Παναγία σκέπη και βοήθειά μας.